

Навчання в умовах війни. Поради психолога батькам та вчителям Дистанційне навчання

Загальні рекомендації

1. Найголовніші критерії під час вибору форми навчання – психологічний стан дитини та її безпека.
2. Для того, аби полегшити процес онлайн-навчання, батькам слід запровадити чіткі правила.
3. Забезпечення фізичної активності. Нині діти і так безкінечно сидять у гаджетах, а тут ще й навчання відбувається перед монітором.

Активність на уроці

Часто батькам здається, що їхня дитина недостатньо активна під час онлайн-уроків. Зауважу: потреба у високій активності дитини на уроці часто є суто батьківською. Не знаю, наскільки це потрібно дитині і навіть вчителеві, бо зависока активність може і шкодити. Так, слід проводити вчителеві певні перевірки, аби з'ясувати, чи отримала та засвоїла дитина якийсь обсяг нової інформації. Все інше, як на мене, зараз неактуальне. Головне для дитини – психологічний спокій і просто забезпечення того, щоб інформація потрапила до учня. До речі, батьківське спонукання дитини до активності може спрацювати якраз-таки навпаки.

Якщо батьків дуже тривожить питання активності їхньої дитини на уроці, то про це слід поговорити з учителем. І це прохання не повинно мати вигляд вимоги до викладача, не треба сваритися з ним. Вважаю, що організовувати комунікацію має дорослий.

Вимкнута камера під час онлайн-уроку

Одне з питань, які інколи ставлять батьки, – чому дитина під час онлайн-уроку вимикає камеру на гаджеті, «ховається». Пояснень тут кілька: наприклад, дитина може занадто прискіпливо ставитися до власної зовнішності. Часто учень може бути зайнятий чимось стороннім, але це не означає, що він не чує, що йому розповідають. До слова, до такого частіше схильні підлітки, учні молодшої школи спокійно до цього ставляться.

Батькам слід поговорити з дитиною щодо роботи камери, з'ясувати, у чому причина відмови її вмикати. Чи слід наполягати на її роботі? З одного боку, вчителеві зручніше викладати матеріал, коли він бачить очі дітей і відчуває певний фідбек, і якщо якихось вагомих причин відмови вмикати камеру немає, можна це запровадити як правило для дитини. З іншого боку, індивідуальний підхід у цьому питанні теж потрібен. Скажімо, якщо йдеться про дитину з аутичним спектром, яка просить вимкнути камеру – слід піти назустріч. Правила, яких слід дотримуватися безумовно усім, мають торкатися лише безпеки. І отут зауважу: коли вчитель під час дистанційного уроку не бачить учня, він не може бути впевнений, що з дитиною усе гаразд. Тому викладача може попросити ввімкнути камеру на хвилинку, аби переконатися, що з його учнем усе добре.

«Маячки» для вчителя і батьків

Учитель має звернути увагу на певні маркери поведінки дитини, які свідчать про те, що її батькам було б варто звернутися до спеціаліста. Зокрема:

1. Завмирання. Коли дитина ніби «відключається» і не функціонує. Вчитель ставить їй якесь просте питання, а дитина ніби відсутня. Це може означати, що вона охоплена якимись думками, переживаннями.

2. Дитина робить якісь незвичні речі. Скажімо, виявляє сильну агресію чи постійно бігає до туалету (вчитель не має це забороняти, але повідомити батьків зобов'язаний), якісь тікові розлади – коли дитина скубає волосся, гризе нігті, мигає очима (вдома це може не проявлятися). Дитині про це вчитель говорити не повинен.

Зауважу: вчитель не повинен казати дитині, а тим більше привселюдно, про те, що їй треба звернутися до психолога. Таке слід сказати тільки батькам, і лише вони ухвалюють рішення щодо звернення до спеціаліста.

І часто проблем немає, діти чудово справляються самі. Так, якщо є якісь сумніви, можна звернутися, щось підкорегувати – і жити далі.